

El nacionalisme i el Barça

De les escasses presentacions que aquest ensoport mes de maig ens ha portat, caldria destacar el del llibre *El nacionalisme català a la fi del segle XX*, de la col·lecció Polítiques, que editen conjuntament La Magrana i Edicions 62. El llibre, que ha estat com una mena d'epíleg de les terceres jornades nacionalistes que es van celebrar recentment a Igualada, recull les ponències de les segones jornades realitzades a Girona el mes de març de 1988. En el marc inigualable del saló Torres-García del Palau de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol va introduir l'acte amb la presentació dels editors G. C. Guardiola i Àlex Broch i al professor i teòric nacionalista Salvador Cardús. Guardiola, que va centrar la seva intervenció en un seguit de xifres sobre les vendes de la col·lecció, va remarcar que eren tan ridícules com serioses i demostrava el poc interès que tenen els polítics per la reflexió teòrica. Cardús, va fer un repàs dels principals punts de les trobades anuals, va atacar el postmodernisme tot qualificant-lo d'èxit ràpid i immediat (sic) i es va defensar aferrissadament dels qualificatius de taurons, esquizofrènics, fonamentalistes i yuppies que no sabem qui li havia llençat. Amb la incertesa del resultat de la final de la Recopa que s'estava jugant, Pujol va retornar a l'optimisme, va esmentar Prat de la Riba i, amb un to tan col·loquial com genial, va parlar del nacionalisme exclusivament sentimental com a fenomen necessàriament superable. Ningú podia pensar-se que Salinas ja havia marcat el primer gol.

D.C.B./X.R.T.

Jesús Moncada, després de 'Camí de sirga'

La novel·la *Camí de sirga* de l'escriptor Jesús Moncada acaba de rebre el premi estatal de la Crítica. Autor de llibres de contes com *Històries de la mà esquerra* o *El cafè de la granota*, el narrador de Mequinensa ha tingut el suport majoritari del públic i de la crítica, ha rebut importantíssims guardons a obra publicada i ha vist com la seva novel·la *Camí de sirga* s'ha convertit en un dels fenòmens literaris més importants dels darrers anys. L'antiga vil·la de Mequinensa —avui coberta per un pantà— ha estat recuperada definitivament per Moncada transformada en un dels grans mites de la literatura catalana moderna...

—*¿Què ha significat el reconeixement que ha comportat el premi de la Crítica?*

—Ha estat un esdeveniment important, tant personalment pel que implica rebre un premi d'aquesta categoria, com pel nou suport per a la difusió del llibre.

—*Ha estat tot un èxit aquesta entrada en la narrativa llarga amb Camí de sirga. ¿Quins creus que han estat els ressorts d'aquest èxit?*

—Per a l'autor això sempre resulta un misteri. Suposo que la novel·la ha arribat a la sensibilitat d'un públic majoritari per raons que ignoro i que tampoc vull saber.

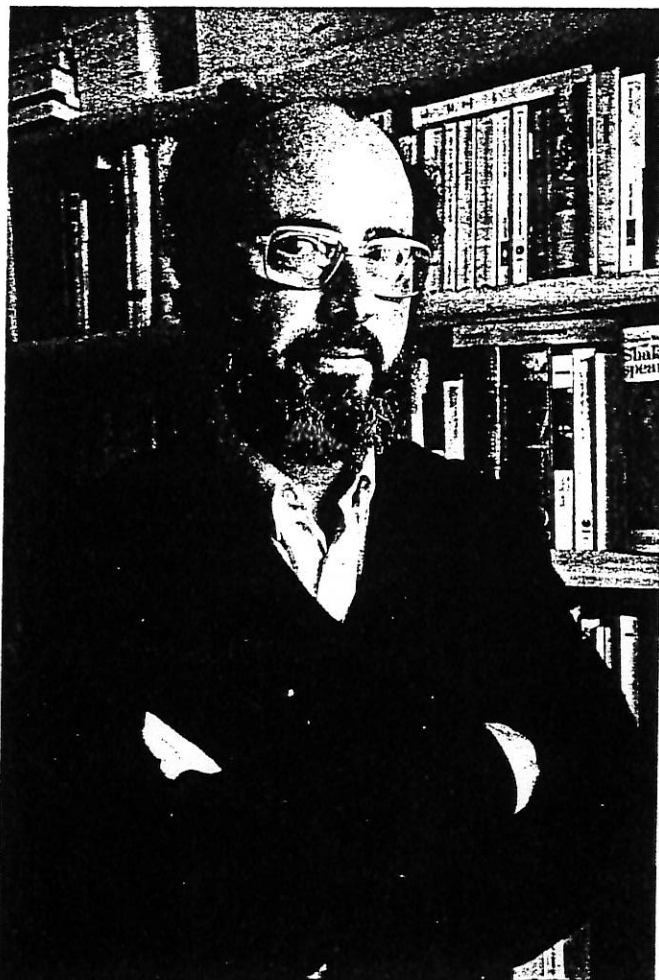
—*¿Has volgut retre homenatge a l'antiga vil·la de Mequinensa?*

—Hi una un homenatge explícit a la Mequinensa en la qual vaig néixer, vaig viure tota la infantesa i l'adolescència i que he recuperat per a la memòria. La memòria funciona per associacions i quan comences a repescar la teva, t'adones que recuperes la dels altres i comences a crear una mena de xarxa que forma tot un cos de memòria col·lectiva.

—*¿Camí de sirga ha estat una mena de teràpia?*

—En cert sentit, sí; però la intenció del llibre era exclusivament literària.

—*¿Quin va ser el procés*

DOMÈNEC UMBERT

d'elaboració de Camí de Sirga?

—Ha estat un procés al llarg de tres anys, els darrers dos anys d'una manera molt intensa, amb una mitjana de sis a set hores diàries. Ha tingut set redaccions, les dues primeres que em feien fins i tot vergonya de mirar-me-les, i n'he conservat les cinc últimes que qualsevol dia aniran també al foc.

—*És a dir, ¿ha estat un èxit molt treballat?*

—Sí, sí, sempre treballo molt el que faig.

—*¿Com veus el panorama de la literatura catalana actual com a autor?*

—Crec que encara és molt d'hora per a parlar de la literatura que s'està fent en aquest precís moment al país. Dic la immediata, exclouent-ne alguns autors que tot i ser vius es poden considerar clàssics. No hi

ha dubte que hi ha una eclosió molt important d'autors. M'agradaria esmentar autors dels setanta i dels vuitanta, com Monzó o Pàmies, i poetes com l'altre mequinensà, Hèctor Morret. Penso que el panorama és molt esperançador. Ara bé, com en tot, amb els anys hi haurà el sedàs.

—*¿Després de Camí de sirga què vindrà?*

—Una segona novel·la que ja fa temps que estic treballant...

—*¿També amb el tema vehicular de Mequinensa?*

—No. No puc dir res sobre el tema. Hi sortirà Mequinensa, però sense el protagonisme dels llibres anteriors. La destrucció de la ciutat és un cicle que vaig obrir i tancar amb *Camí de sirga* i que no tornaré a obrir mai més.

David Castillo